

SOCIALPÆDAGOGEN

10
08

Socialpædagogiske dage:

To døgn i
helikopter-
perspektiv

10/2008

16. MAJ

ISSN 0105-5399

Ansvarshavende
Forbundsformand
Kirsten Nissen

Redaktion
Jens Nielsen (redaktør)
Kurt Ladefoged
Lone Marie Pedersen
Karianne Bengtzen Blem

Layout
Bodil Hesselbo

Stillingsannoncer
Lene Jensen, Datagraf Auning AS,
Energivej 75, 8963 Auning
Tlf. 8795 5555,
fax 8795 5544
annoncer@datagraf.dk

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler i Socialpædagogen kan desuden findes i bladets elektroniske arkiv på internettet www.sl.dk

Adresse
Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 7248 6000
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
Telefax: 7248 6001
redaktionen@sl.dk
www.sl.dk

Abonnement
Abonnementspris 2008:
809,00 kr. inkl. moms (26 numre)
Løssalg: 35,00 kr. + porto

Tryk og produktion
Datagraf Auning AS

Oplag
44.903 i perioden
1.1.06-30.06.06

Redaktionen af 10/08 er afsluttet d. 7.5.08.

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer for 11/08, der udkommer den 30. maj er mandag den 19. maj kl. 12.
Deadline for 12/08 er fredag den 30. maj kl. 12.

Forsidefoto:
Claus Sjödin

Medlem af
Dansk
Fagpresseforening

KOMMENTAR

Det er svært at se, hvordan det kan sætte flere i arbejde at lukke en mulighed for deltidsarbejde med supplerende støtte. Forslaget vil med stor sandsynlighed betyde flere heltidsledige.

Kommission vil have flere i arbejde

Af Kaj Skov Frederiksen
Forbundskasserer

FOTO: VIBEKE TOFT

Så kom regeringens Arbejdsmarkedskommission med deres første analyse. Deres kommissorium har været at finde veje til at sikre finansieringen af velfærdssamfundet. Kommissionen oplister selv tre mulige løsninger på deres bundne opgave. For det første kan man droppe skattestoppet. Det vil, siger kommissionen, koste os alle 4.000 kroner mere i skat om året. For det andet kan man spare på udgifterne til det offentlige. De 14 milliarder kroner, Arbejdsmarkedskommissionen har fået til opgave at finde, svarer til, hvad man hvert år bruger på politi, kriminalforsorg og retsvæsen tilsammen. Og for det tredje kan man få os alle sammen til at arbejde mere. Og det er – ikke overraskende – den sidste model, kommissionen har valgt at anbefale. Derfor ligger der i deres første udmelding, at de 14 milliarder kroner kan findes ved, at alle danskere arbejder ét arbejdsår mere end i dag, eller én time mere om ugen, end vi gør i dag. Kommissionen illustrerer det ved, at 50.000 danskere, der i dag er på overførselsindkomst, skal i arbejde.

Det lyder måske udramatisk og som en snuptagsløsning. Men lur mig, om det ikke er en opskrift på, at de sociale kernetropper skal løbe endnu stærkere fremover.

Arbejdsmarkedskommissionen, der består af ni uafhængige eksperter og er nedsat af regeringen, har i deres første rapport også set på og vurderet beskæftigelsesministerens nyligt udsendte Jobplan. I deres vurdering står der, at det eneste forslag i Jobplanen, der giver mere arbejdskraft og flere penge i de offentlige kasser, er strammingerne i reglerne om de supplerende dagpenge.

Det er jo et forslag, vi ikke ser megen mening i. Det er svært at se, hvordan det kan sætte flere i arbejde at lukke en mulighed for deltidsarbejde med supplerende støtte. Forslaget vil med stor sandsynlighed betyde flere heltidsledige. Hvordan det får pengene til at rulle ind i statskassen, forstår jeg ikke.

Den virkelige udfordring – som Socialpædagogerne ser det – er at finde metoder til at få en betydelig del af arbejdskraftreserven ind på arbejdsmarkedet igen. Det vigtigste redskab til det er uddannelse og opkvalificering. Hvis vi skal have flere ind på arbejdsmarkedet kræver det opkvalificering. Så i min optik ligger der her et væsentligt tema for Arbejdsmarkedskommissionen at se på. Skal vi fastholde og udbygge vores velfærd, kræver det flere uddannede. Og her ligger en af de større udfordringer.

Jeg ønsker Arbejdsmarkedskommissionen god arbejdslyst, og os andre held og lykke med deres resultater.

INDHOLD

FOTO: CLAUDIUS S. JØDDIN

04 PÆDAGOGISKE DAGE

Det skal være fagets udvikling og ikke økonomien, der skal være motoren bag dokumentation af det socialpædagogiske arbejde. Det er nødvendigt at finde balancen mellem den viden, der kan måles kvantitativt og så den, der kan skrives på formler. Der er stadig for langt mellem intentioner og virkelighed på handicapområdet. Tre problemstillinger, der blev rejst på de socialpædagogiske dage.

- 04** Viden om på to døgn
- 06** Der er viden, og så er der viden
- 07** Specialbutikker eller Netto?
- 09** Pres på menneskesynet
- 10** Har du talt pænt om det arbejde i dag?
- 11** Børn, der altid er på vagt

FOTO: RASMUS BANNER

12 FAMILIEPLEJER

Lilli Bach Andersen er den familieplejer, som hele Danmark har fulgt i TV2's dokumentarudsendelser "Er du mors lille dreng" og "Mors lille dreng - 10 år efter". Hun har været plejefamilie først for Jørn, der i dag er 10 år, og senere også for hans lillebror Mads. Det var et bevidst valg, hun traf, da hun sagde ja til at medvirke i tv-udsendelserne.

- 12** Lilli er hovedperson for mors små drenge

18 UDDANNELSE

Her er sindslidelse et plus

20 PENSIONS KASSEN

Høje pensioner med god samvittighed

- 20** Beskedent afkast i 2007
- 23 1. MAJ**
Pas på de offentligt ansatte
- 23 UDVIKLINGSHÆMMEDE**
Ungdomsuddannelsen i økonomisk klemme
- 24 SATSPULJE**
Vent lidt med Det kan nytte
- 26 DEBAT**
- 28 SYNSPUNKT**
Karen Jespersen, den sociale lovgivning og TV2's udsendelse om Mors lille dreng

SOCIALPÆDAGOGISKE DAGE

Reportagen fra Socialpædagogiske Dage er skrevet af Jens Nielsen, jni@sl.dk.

Alle fotos er taget af Claus Sjødin

Viden om på to døgn

Dokumenteret viden er det naturlige fundament for det socialpædagogiske fag – men det skal være fagets udvikling og ikke økonomien, der skal være motoren bag dokumentationen, sagde socialpædagogernes formand i kreds Østjylland, Verne Pedersen, ved åbningen af de Socialpædagogiske Dage

Det virkede noget modsætningsfuldt, det der skete, da kredsformand Verne Pedersen bød velkommen til de Socialpædagogiske Dage på SAS-hotellet i Århus.

Mørket sænkede sig over talerstolen, men meningen med dagene var jo netop at kaste lys over den fælles viden, der – hvis den kommer frem – kan være med til at videreudvikle det socialpædagogiske fag og sikre socialpædagogernes større anerkendelse.

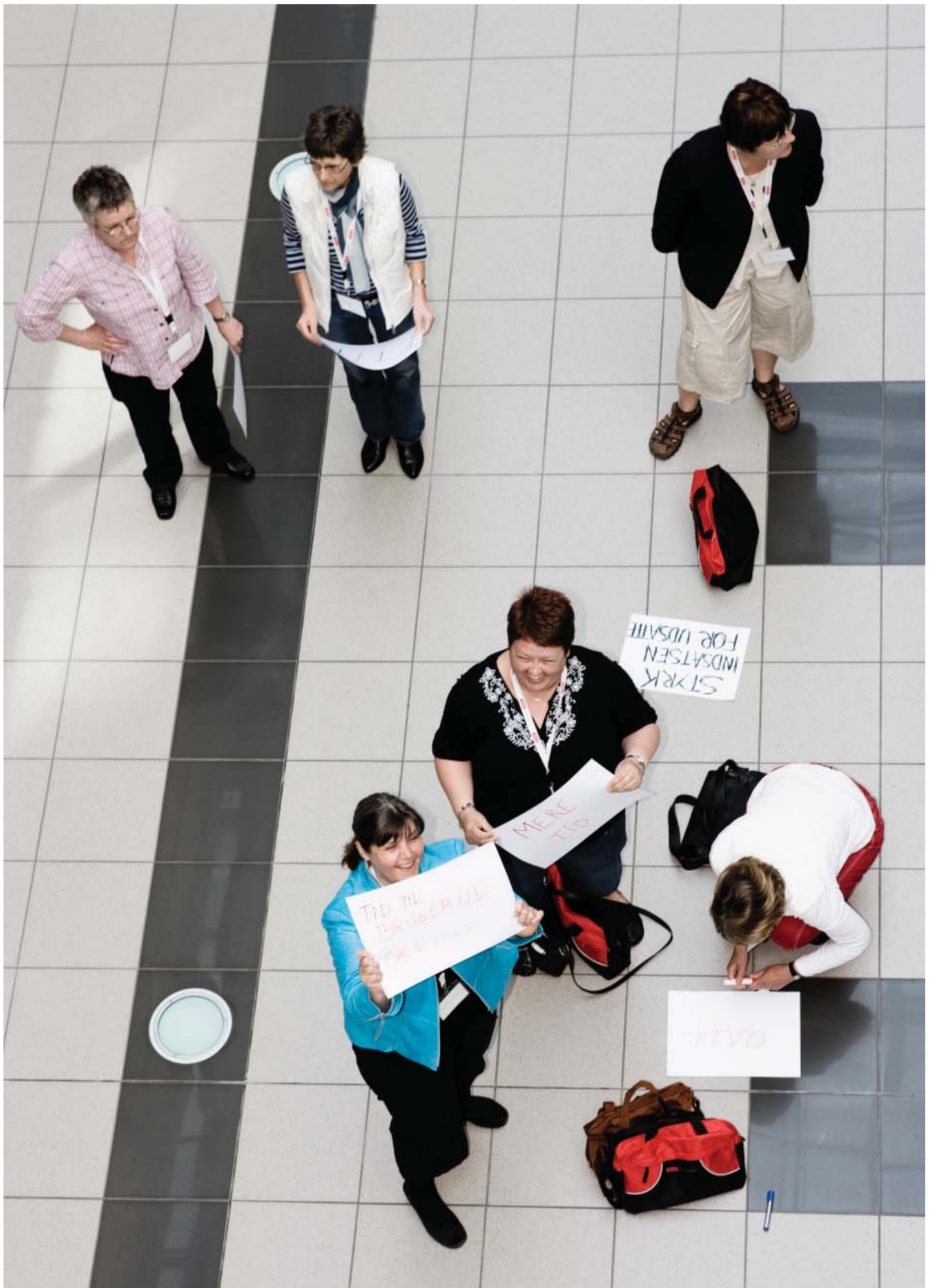
– Her har vi mulighed for at mødes og diskutere faget og vores hverdag. På de Socialpædagogiske Dage hører vi andet og mere end det, vi er dybt involveret i til hverdag – og det er sundt. Vi skal prioritere at diskutere vores faglighed – og vi skal gøre den synlig for omverdenen, fastslog Verne Pedersen.

Hun forklarede, at når de Socialpædagogiske Dage havde fokus på viden – under overskriften 'Fælles viden = fælles styrke' – så var det ud fra det synspunkt, at den socialpædagogiske indsats selvfølgelig skal baseres på dokumenteret viden. Men hun medgav samtidig, at der er mange, der føler, at deres hverdag er belastet af pligten til at dokumentere både dette og hint.

– Et evalueringsvanvid er det blevet kaldt – og ja, mange oplever det som et pres på kerneydelser. Meningsfuldhed har altid været noget helt centralt for socialpædagoger, men det kan jo også blive for meget af det gode. Og særligt hvis man som medarbejder føler sig pisket rundt i manegen af dokumentationskrav, man ikke har haft indflydelse på, sagde Verne Pedersen.

– Men den viden, der eksisterer, skal selvfølgelig udnyttes – som en metode til at udvikle faget og fagligheden. Det er ikke økonomien, der skal være fokus, sagde hun – underforstået, at det netop ofte er tilfældet.

Og som afslutning advarede hun kommunerne mod at overdrage det socialpædagogiske arbejde til uuddannet personale, 'bare fordi de har erfaring med mennesker'.

Der er viden, og så er der viden

Der er to slags viden – den, der kan måles kvantitativt, og den, der ikke kan skrives på formler. Det er nødvendigt at finde balancen – de to slags viden må bringes til at tale sammen, sagde Ole Steen Kristensen, Århus Universitet, på Socialpædagogiske Dage

Selvfølgelig er viden fundament for faget... kan man forestille sig et fag uden viden? Nej, vel?

Sådan lød den indledende konstatering fra professor Ole Steen Kristensen, da han som første oplægsholder indledte de Socialpædagogiske Dage.

Men spørgsmålet er så, hvad det er for en viden.

– Faget synes hele tiden at være fanget mellem viden og dokumentation på den ene side og så omsorgen og relationen på den anden. Nu er pendulet svinget helt over på dokumentation og metoder – forhåbentlig svinger det på et tidspunkt

igen tilbage mod midten, sagde han.

Evidens er for nogle et centralt nøglebegreb, der kan bruges til at manifestere det gode socialpædagogiske arbejde, for andre er det en forføjlet måde at gå til den socialpædagogiske indsats på.

Men det er nødvendigt at udrydde en misforståelse, sagde Ole Steen Kristensen:

– Der er opstået en kunstig og uheldig modsætning mellem evidens og erfaringer – evidens er kommet til at stå for ikke at anerkende den egentlige viden i erfaringer. Lad os i stedet bare tænke på det som 'dokumenteret viden', sagde han.

Køber os til noget vi ved

Ole Steen Kristensen fortalte, at da han for små ti år siden kastede sig over forskningen på det socialpædagogiske område, var der selvfølgelig masser af viden, men meget lidt af den var formaliseret og beskrevet.

Og sådan er det paradoksalt nok stadig, selvom der i mellemtiden har været masser af udviklingsarbejde, masser af projekter og masser af vidensopsamling.

– Men trods alle erfaringer importerer vi for eksempel færdige systemer som MST og PMT. De indeholder hver især elementer, som vi allerede bruger og har erfaringer med, og som ikke fejler noget i sig selv. Men ved sådan en import er der en systematisk sagsbehandling, som 'følger med', sagde Ole Steen Kristensen.

Denne systematisering er et udtryk for, at forvaltningerne har en voksende interesse i at holde styr på de forskellige indsatsar:

– Offentligheden har et stigende behov for indblik i det socialpædagogiske arbejde, og socialpædagogerne skal kunne levere det. Men hvordan kan man det? Det kan gøres i enkeltsager, ja, som vi lige har set det i Mors lille dreng – men hvordan gøre det generelt, spurgte Ole Steen Kristensen.

Kompliceret og bureaukratisk

Det, man er oppe imod, er nemlig ofte de meget kvantitetsbaserede målemetoder:

– Metoderne fra det offentlige er kvalitetsstandarder, lodtrækningsforsøg og så videre. Trangen til enkle målinger er voksende: Et kompliceret samfund kræver enkle bureaukratiske styringsredskaber, konstaterede han.

Men fører standarder for pædagogisk arbejde til et bedre resultat? Både og, svarede Ole Steen Kristensen:

– For nogle standarder kan god kvalitet defineres – det gælder for eksempel udviklingsplaner, efterværn, medicinbehandling, visitation og tilsyn. For andre er det vanskeligere at gennemskue. Det gælder det, vi må kalde kerneydelsen, inddragelse af børn og deres familier, værdigrundlag og flere andre.

Der er med andre ord tale om to forskellige slags viden – to forskellige væsener, der skal leve side om side i socialpædagogikken.

– Kravet til faglighed stiger, og tilliden til erfa-

ringer er ikke længere stor. Autoritet ligger ikke længere i det, der bliver sagt eller gjort, men i den måde, vi organiserer det sociale område på. Vi må bare ikke glemme, at hele vores kultur bygger på overleveret viden, og at pædagogik er at have mod til at deltage i processer, hvor resultatet ikke er givet på forhånd, sagde Ole Steen Kristensen.

PÆDAGOGISKE DAGE

Specialbutikker eller Netto?

Der er stadig for langt mellem intention og virkelighed på handicapområdet, lød det både fra panelet og salen i debatten på Socialpædagogiske Dage – Socialpædagogerne formand foreslår en botilbudsreform

Nå, hvad er det så, der er blevet bedre ude på jeres arbejdspladser efter kommunalreformen?

Ordstyrer Jeanett Dian Amonsén, studievært på TV2/Østjylland, forsøgte med den positive tilgang, da hun skulle sætte gang i debatten i den ene af to paneldebatter på de Socialpædagogiske Dage – en debat med fokus på voksenhandicapområdet.

Men der blev ret stille i salen. Jo, der kom et par synspunkter om, at hele MED-processen har været god og nyttig, mens en anden konstaterede, at omstillingsparathed var blevet sat på endnu en prøve. Ellers var der ikke mange bud på direkte og konkrete forbedringer.

Så tog Åse Mandøe fra Familiecentret Nordlys i Herning ordet:

– Jeg synes, man kan konstatere én ting: Vi er blevet dygtige købmænd. Vi kan ikke bruge hinanden på kryds og tværs af tilbud og sektorer uden at sætte pris på. Vi tænker i, hvor der kan køres på lavt blus, hvis noget skal lade sig gøre. Vi er blevet gode til købmandskab, sagde hun.

Det fik Kirsten Hornbæk, formand for Kreds Midt- og Vestjylland, på banen:

– Så håber jeg for fremtiden, at vi bliver rigtig mange gode specialbutikker, så vi ikke ender som Netto'er alle sammen,

Penge og verdenskvalitet

Inden da havde panelet på podiet sparket debatten i gang med hver sit oplæg:

Socialpædagogernes formand, Kirsten Nissen pegede på misforholdet mellem gode intentioner og økonomisk virkelighed:

– Trods gode viljer, så hænger det ikke sammen. Der er aldrig fulgt penge med de overordnede socialpolitiske visioner. Penge til kompetence- og metodeudvikling, kvalitetsudvikling i de mange tilbud, sagde Kirsten Nissen.

Hun fremhævede, at Socialpædagogerne med satspuljemidler nu går i gang med at genoplive Det kan nytte-projektet, men at der også kræves en meget større og målrettet indsats for alvor at ændre på de institutionslignende forhold.

– Det er fint, at regeringen kommer med sin kvalitetsfond på 50 milliarder til investeringer i indretningen af de offentlige institutioner. Men jeg forstår ikke, at ikke en eneste krone af disse midler er tiltænkt de fysiske rammer for vores udviklingshæmmede.

– Vi har brug for en botilbudsreform, så vi en gang for alle får gjort op det af med institutions-tænkningen, sagde Kirsten Nissen.

Et andet medlem af panelet, socialchef Leif Gjørtz Christensen, Århus, anførte, at uanset, om det nu er kommunerne, der står for hovedparten af den socialpædagogiske indsats, så er der de samme behov:

– Opgaverne er de samme – konteksten en anden. Og jeg tror, vi i de kommende år kommer til at se et billede, hvor flere parter skal spille sammen om løsningen af den enkelte borgers problem, sagde han.

– En anden tendens, sagde han, vil være en øget kvalitetsstyring, og han pegede på, at det sociale område i højere grad vil opleve en mediedagsorden som styrende for den politiske tilgang.

Og så undrede Leif Gjörtz Christensen sig over, at det sociale område ikke er genstand for større ambitioner:

Panelet: Fra venstre Marianne Saxtoft, Social- og sundhedsudvalget, KL, Ole G. Olesen, rektor på CVU, Jelling, Leif Gjörtz Christensen, socialchef, Århus Kommune, Lise Von Seelen, Socialdemokraterne og Kirsten Nissen, forbundsformand, Socialpædagogerne.

– Vi skal have et sundhedsvæsen og et uddannelsessystem i verdensklasse - den sociale indsats skal da også op i verdensklasse.

Den intelligente version

Efter den indledende næsten-tavshed kom der gang i talelysten i salen.

Malene Skov fra Hjerneskadecenteret, Hillerød, protesterede mod selve spørgsmålet om forbedringer efter kommunalreformen:

– Man kan ikke spørge sådan – der er ikke noget sort/hvidt... Ja, kommunen er tættere på, og det stiller nogle krav, som jeg selvfølgelig lever op til. Vi har haft nogle gode diskussioner, også med det politiske lag – men hverdagslivet skal dokumenteres, og det flytter fokus, sagde hun.

Jørgen Hjorth fra Århus var enig:

– Dokumentationen går fra timerne med borgerne. Man siger, at dokumentationsarbejdet ikke skal presses ned over os ovenfra – men det bliver det!

På samme måde talte Lise Macmeeking fra Lindebjerg i Assens om de ændrede forhold:

– Det er dræbende for udvikling og faglighed hele tiden at skulle forholde sig til en konstant mindre pose penge og dække ind for andre sektorer. Hos os gik vi fra at være en arbejdsplads med høj status til at være en med lav, konstaterede hun.

Talelysten fortsatte, men i sin afsluttende bemærkning slog Kirsten Nissen fast, at Socialpædagogerne da går fuldt og helt ind for dokumentation af det socialpædagogiske arbejde

– Men vi vil have den intelligente version, sagde hun og opfordrede de tilstedeværende til kaste kræfter ind i at få udnyttet de midler, der er afsat til udvikling i forbindelse med trepartsaftalen. ■

Workshop på workshop

Eftermiddagen på den første af de Socialpædagogiske Dage var helliget 11 workshops over en lang række emner. Vi rapporterer her fra nedslag i tre af dem, men flere af oplægsholderne vil i den kommende tid optræde i andre sammenhænge i *Socialpædagogen*.

red.

Pres på menneskesynet

Den stigende tendens til at måle og veje det sociale arbejde har taget overhånd – vi risikerer at decimere selve menneskesynet, mener Elin Daugaard

Når man siger, at målet med for eksempel indsatsen over for de udviklingshæmmede borgere i en kommune er 'det gode liv', ja, men, så er det vel svært at være uenig.

Spørgsmålet er selvfølgelig, hvad der er 'det gode liv' – og hvordan man når derhen. Hvordan måler og vejer man det? Og hvad er det, der ligger bag vores måde at veje og måle på?

Det var de store og meget nærværende spørgsmål på en af de otte workshops på de Socialpædagogiske Dage.

'Menneskesyn og holdninger' lød overskriften, og oplægsholderen Elin Daugaard er ikke i tvivl: I alt hvad man gør som socialpædagog eller repræsentant for forvaltningen ligger der en grundtone – det handler om menneskesyn.

Menneskesyn handler om den måde, vi påvirker hinandens liv på – blot ved at have holdninger og syn på den måde, vi kan og/eller vælger at leve på: 'Med vor blotte holdning til hinanden er vi med til at give hinandens verden dens skikkelse', citerer hun filosofen K.E. Løgstrup.

Med det udgangspunkt bliver menneskesynet selvfølgelig helt centralt for en pædagog, der går ind og tager et enormt medansvar for andres liv:

Og med snart 25 års erfaring først som pædagog og siden som leder inden for handicap-

området og med borgere på alle udviklingstrin er hun bekymret for, at netop menneskesynet er under pres.

– For tiden er der for meget fokus på mål og evidens: Alting skal måles, og der er ramme- og regelstyring overalt – det er som om menneskesynet har mistet vægt og værdi, siger Elin Daugaard, der nu er tilknyttet tilsynsmyndigheden i Århus Kommune.

Forskubbet menneskesyn

Det er ikke fordi, hun ikke synes, der skal kvalitetssikres – slet ikke. Men balancen er forskubbet, mener hun.

– Menneskesynet er rykket. Helt konkret er det sådan, at når man sætter mål for det kommende år, ja, så kommer opmærksomheden til at flytte sig mod det målbare. Og jo mere decentralisering, der kommer, jo mere rammestyring følger der med, siger hun.

Socialpædagoger er jo ikke jurister, påpeger hun, men en stor del af 'forhandlingerne' kommer til at foregå på den banehalvdel, der tilhører forvaltningerne, der har nogle helt andre dagsordener, end pædagogerne.

– Forvaltningerne kan stille nogle krav, og de har reglerne og loven med sig, og på den måde trækker det fagligheden væk fra pædagogerne, siger Elin Daugaard.

Og det, at man hele tiden er

oppe mod reglerne, gør sammen med en stor opmærksomhed fra medierne, at man kommer i defensiven:

– Mange har følelsen af hele tiden at skulle forsvare sig frem for at have fokus på udviklingsarbejdet med de borgere, man har ansvar for.

Og her spiller den enkelte menneskesyn ind, mener Elin Daugaard. Ikke mindst fordi borger- og brugergruppen har ændret sig.

– De har flere rettigheder, og de skal lære at bruge dem. Det

skaber muligheder – men det skaber også mange mulige modsætninger, siger hun.

Daglige dilemmaer

Det bliver til nogle meget håndgribelige dilemmaer i det daglige:

Når en beboer, der har spastiske lammelser, og som helt klart har godt af rideterapi, ikke vil af sted – trods den entusiastiske pædagog, der oven i købet ved noget om den form for terapi – hvad gør man så som personalegruppe? Nogle vil sige, at

det handler om tiden, indtil hun kommer op på hesten. Andre vil sige, at det handler om, at hun er bange for heste. Og mange vil føle sig fanget imellem på den ene side at være loyal over for kollegerne, som gør et godt stykke arbejde med det her terapi, og på den anden side have en masse viden om denne beboer og hendes væsen.

Hvad er det gode liv i det tilfælde?

For Elin Daugaard er der ingen tvivl om, at det er fuldstændig nødvendigt at der hele fore-

tages individuelle vurderinger – og at det eneste menneskesyn, der holder i arbejdet med udsatte og handicappede, er det, hvor man former indsatsen efter det konkrete og konstant bevægelige niveau, den enkelte borger er på. Og det er det, man som socialpædagog skal fortælle og fastholde som det eneste holdbare grundlag.

– Hver eneste gang er det en individuel vurdering – igen og igen, siger Elin Daugaard. ■

PÆDAGOGISKE DAGE

Har du talt pænt om dit arbejde i dag?

Man er selv i høj grad med til at iscenesætte sit arbejde og den følelse, man hver især og i fællesskab har i forhold til hverdagen, lød det fra proceskonsulent Ellen Brinch Jørgensen på en af Socialpædagogiske Dages mange workshops

Det var egentlig et ret enkelt spørgsmål – men også ret afslørende:

– Hvordan omtaler I jeres organisation, når I ikke er på arbejdspladsen, spurgte Ellen Brinch Jørgensen.

Hun var oplægsholder på den ene af de 11 workshops på

Socialpædagogiske Dage, og hendes overskrift, 'Pas på dig selv i arbejdslivet', havde trukket fulde huse.

Hun analyserede og dissekerede de roller og vaner, man hver især går rundt med, og som findes i (sam)spillet med kollegerne.

Og så var det hun stillede det spørgsmål, og der blev ret stille, mens tilhørerne tænkte.

Elle Brinch Jørgensen fortsatte derfor selv:

– Der er vel nogle af jer, der fortæller omgivelserne, at det går strålende, og at alt er godt. Så er der nogle, der ikke undlader at fortælle, at det er noget skidt det hele. Og så der en stor gruppe, der ligger et eller andet sted midt imellem de to yderpunkter, konstaterede hun.

Inden da havde Ellen Brinch

Jørgensen, der er adjunkt og proceskonsulent, ført tilhørerne gennem et landskab med skiftevis teoretiske bjerglandskaber og hverdagsnære panoramaer. For eksempel om de forskellige profiler og faser, et team gennemlever.

Fra at være en simpel gruppe, hvor man blot har nogle fælles arbejdsopgaver, over et slumrende team, hvor man gerne vil udvikling, men ikke har nogle målsætninger til det ægte team, hvor der er fælles og kendte mål og en fast rollefordeling.

Og, i sjældne tilfælde, kan det gå op i en endnu højere enhed, i det, der på nydansk hedder et high performance team, hvor der ikke er konkurrence mellem deltagerne, men hvor alle ønsker succes for hinanden.

– Men det er altså ofte kun

muligt, hvis folk har arbejdet sammen gennem 10, 15 eller 20 år, bemærkede Ellen Brinch Jørgensen.

Men fælles for teamet og for den enkelte er, at de ord, man selv sætter på den, er med til at præge opfattelsen af arbejds-sammenhængen.

– På den måde er I med til forme, hvordan det opleves og dermed, hvordan det kommer til at fungere. Og derfor har I også en pligt til at være medskabende på en etisk og anstændig måde, sagde hun og anførte, at det samme gør sig gældende i forbindelse med anerkendende ledelse:

– Igen er det pligten til at sige fra – og til. ■

Børn, der altid er på vagt

I arbejdet med traumatiserede børn er stabilitet det første mål – først da kan de sænke paraderne, sagde psykolog Eva Malthe på Socialpædagogiske Dage

Psykolog Eva Malthe startede med at lægge nogle gruopvækkende tal på overhøden: Op gennem 1990'erne døde 2 millioner børn i krig, 28 millioner kvinder og børn var på flugt som følge af krig og væbende konflikter i 30 lande, og 6 millioner børn blev såret i krig.

– Det er dem, vi ser her – børnene af krigen. Det er dem, vi oplever som kaotiske og desorganiserede, sagde Eva Malthe, der selv gennem en årrække har arbejdet med udsatte familier i Århus – de fleste med krigs- eller lignende traumer i bagagen.

Og krigstraumerne kan ses hos børnene – også selv om de ikke selv har bevidnet krigshandlingerne – traumerne går i arv, sagde hun.

– Børn forsker hele livet – de har brug for en godt forskningsmiljø, og det vil sige et miljø, hvor de føler sig kompetente. Og det er der en stor risiko for, at de ikke får, hvis far eller mor har krigstraumer, konstaterede Eva Malthe.

– Så han man igennem nogle talt om resiliens – om børn indbyggede modstandskraft. Og jo, det er der da også sandt et stykke

af vejen. Men børn er lige som elastikker – når der blevet hevet tilstrækkeligt meget og hårdt i dem, trækker de sig ikke sammen til naturlig størrelse igen.

– Hvis stressberedskabet er oppe hele tiden, så bliver det et uroligt barn – dem, vi oplever i institutioner og skoler som kaotiske og forstyrrende og desorganiserede, sagde hun.

Eva Malthe gennemgik derefter symptomerne for PTSD, posttraumatisk stress syndrom, og konkluderede, at det for børnenes vedkommende kommer til udtryk som relationsforstyrrelser, og at det får fysisk udtryk og viser sig som adfærdsproblemer.

– Man skal huske på, at det for mange af de her børn ikke giver mening at tale om et 'post' – der er ikke noget i deres liv før traumatet – det er en tilstand, de har været i hele livet.

Det helt grundlæggende i den pædagogiske udfordring i at arbejde med disse børn er ifølge Eva Malthe derfor stabilitet:

– Deres hverdag skal være stabil. For dem er al uforudsigelighed farlig, sagde hun og henviste til, at det netop er uforudsigeligheden hos forældrene, der ofte har sat sig dybe spor i børnene.

– Men jeg tror, man som pædagog kan bearbejde den her

eksistensielle ensomhed ved at tale med barnet eller den unge om, hvordan man kan have det. Ikke hvordan han eller hun selv har det, for det er ofte for svært at få sat ord på for barnet, sagde Eva Malthe.

Hun pegede på, at disse børn hele tiden er alerte og på vagt – for mange ofre for seksuelle overgreb er det mest rolige øjeblik for eksempel tiden umiddelbart efter et overgreb.

Dér er risikoen for at det sker igen mindst. Kun dér er der ro. ■

Læs mere på www.sl.dk/bonus

Lilli er hovedperson for mors små drenge

Hun er blevet kendt over hele landet som plejemor for Jørn og Mads i TV2 udsendelserne "Er du mors lille dreng" og "Mors lille dreng – 10 år efter". Hun har sagt ja til at stille op i tv, fordi hun gerne vil fortælle om børnene. – Jeg overvejede det her grundigt, inden vi gik i gang. Jeg vidste, jeg skulle balancere imellem tavshedspligt og ytringsfrihed. Og det har jeg gjort, fortæller familieplejer Lille Bach Andersen

Af Hanne Sørensen Smith, redaktionen@sl.dk

Foto: Rasmus Baaner

FAMILIEPLEJER

– Vi har sagt ja til et stort fællesskab langt ud i fremtiden, for Jørn og Mads kræver os. Vores egne børn er 19, 18 og 16, og de har egentlig aldrig kendt os som den lille kernefamilie. Katrine, Anders og Maria har stået model til meget, fordi vi har valgt at være familieplejere. Men de har også haft mange privilegier og fået en enorm indsigt i, hvordan alting hænger sammen, siger Lilli Bach Andersen.

Det var hjemme i barndommens flække, Holsted mellem Esbjerg og Kolding, at der var en, der skubbede på. Skolen havde både første, andet og tredje kor, og lille Lilli ville så gerne med op i førstekoret. Læreren sagde, at det kor kunne hun godt komme i, men så skulle man altså kunne høre, at hun sang.

Lilli tog mod til sig, skrålede lidt højere og følte sig som en del af helheden. Derhjemme var hun storesøster med naturligt ansvar for de små. Men familiefællesskabet slog revner, og flytningen til Odder medførte en rigtig svær tid for 17-årige Lilli. Hun tog på ungdomshøjskole, arbejdede og tjente penge, så hun kunne tage sin HF i Viby, men vidste ikke helt, hvad hun ville.

Jo, hun ville giftes med en bondemand. Hun var betaget af fællesskabet – den positive afhængighed, som hun så i menneskers samliv på en gård. Og hun ville noget med børn. Så da hun mødte Uffe, der uddannede sig til landmand og som en ud af syv søskende også syntes, at børn var helt ok, ja, så var den jo i vinkel. Og har været det lige siden.

Her bor hun så, Lilli Bach Andersen på 43, midt

i bakkernes fede ler i Løjenkær syd for Århus. Her arbejder hun også, mor Danmark, som børnene nogle gange kalder hende. Lilli er familieplejer på 15. år, men har taget sig af andre menneskers børn endnu længere.

Hun passede mødregruppens tre unger på et halvt år med stofbleer og lanolinbukser i bunker hjemme i den toværelses i Odder. Da Katrine året efter blev storesøster til Anders, flyttede familien til gården i Løjenkær. Uffe tog på arbejde som leder i et entreprenørfirma og var hobbylandmand. Sådan er det for øvrigt stadig.

Men der skulle ske noget mere. Familien rykkede sammen om sommeren og lavede bondegårdsferie med hest, høns, grise og sådan. En 14-årig pige fra nabolaget kom og hjalp til: – Hun boede i telt eller campingvogn hele sommeren, og så flyttede hun lige som bare med ind, da det blev efterår. Hun blev vores første snusen til familiepleje, for hun drog først herfra, da hun var 25, fortæller Lilli.

– Og siden var her fyldt med børn på ferie, endagsbesøg med børnehaven, små kolonier med skolen og så tre forskellige børn i officiel aflast-

ning i weekender og ferier. Der var ikke plads til at rykke sammen og holde bondegårdsferie mere, for vi havde også selv fået Maria. Så lavede vi fritidsklub i stedet og holdt åbent hver eftermiddag. Det var frivilligt som led i 4H – landbrugets børne- og ungdomsarbejde.

Nødt til at tale om det

Lilli siger, at hun egentlig altid har haft en idé om at læse til pædagog. Det er bare igen og igen gået anderledes. Fuldt drøn på familieliv og ønske om at være et samlingspunkt for en stor flok gav masser af pædagogisk arbejde i praksis. Sådant er det stadig. Men Lilli er talrige overvejelser og en hel del erfaringer rigere nu.

– Da Jørn var tre-fire måneder gammel og på vej ind i vores liv, vidste vi, at han blev hovedperson i en tv-udsendelse, for de optog jo undervejs. Men der kom ro på, og Jørn havde været hos os i et halvt år, da 'Er du mors lille dreng?' blev vist for ti år siden. Så blev han pludselig hele Danmarks barn. Der var spørgsmål og debat og politiske bomber. Uffe og jeg ville barnet, men var ikke vant til at agere i det politiske og det fagpolitiske system. Den politiske kamp var ikke særlig synlig for mig, selv om jeg havde spist mange røde pølser og drukket lige så mange røde sodavand på 1. maj-dage med min far.

– I begyndelsen forholdt jeg mig til nystartede familieplejere, men så begyndte jeg at gå i dybden og bag om mit job. Jeg mødte fantastiske familieplejere, der fik mig med i netværk og udvalg og arbejde, hvor frivillige hænder som mine er velkomne. Og politisk førte udsendelsen jo til, at lovgivningen om anbringelser blev ændret. Barnets tarv skulle sættes i fokus, og der skulle gribes ind langt tidligere for at sikre barnet så godt et liv som muligt.

– Debatten fra dengang er aldrig gået i stå. Den film bliver brugt til undervisning alle mulige steder. Og når Lars Høj som tilrettelægger gerne vil følge op ti år efter og har alle tilladelser, så har vi også et ansvar. Jørn, hans familie og vi var virkelig dengang. Det er vi stadig, og hvordan er den virkelighed så nu? Det er naturligt at kigge på, og ja, så er lillebror Mads blevet til virkelighed i mellemtiden.

– Jeg ville gerne fortælle om Jørn og om hans lillebror til den opfølgende udsendelse. Mads er et eksempel på kommunalt omsorgssvigt. Man varetager forældrenes tarv frem for barnets, og derfor gribes der ind for sent. Så enkelt er det – samtidig med, at det er forfærdelig svært at have med at gøre. Det ved alle, der kender sådanne sager. Og det kan alle andre sikkert godt forestille sig. Men vi er nødt til at tale om det, så det kan blive bedre.

– Jeg overvejede det her grundigt, inden vi gik i gang. Jeg vidste, at jeg skulle balancere imellem tavshedspligt og ytringsfrihed. Og det har jeg gjort. Som familieplejer kender man normalt ikke alle akter i en sag. Det gør jeg her på grund af forældrenes tilladelse til udsendelsen. Men jeg

har ikke sagt eller gjort noget, som mor Anni ikke ved. Vi var sammen under arbejdet, og jeg har talt med hende om alt. Jeg har påtaget mig et kæmpeansvar for Anni, fordi jeg ikke ville have hende udstillet. Vi fik vist, at med rammer og systemer, så magter Anni noget. Det er et godt samarbejde for os alle. Blandt andet derfor er jeg glad for udsendelsen.

Vanvittigt at se tilbage på

Lilli kigger rundt i det store, nye køkken. Der er blomster fra kendte og ukendte mennesker. Hendes mobil indeholder mangan en sms, hendes mailboks flyder over af tilkendegivelser. Her 12 dage efter udsendelsen 'Er du mors lille dreng? – 10 år senere' på TV2 kan hun konstatere, at interessen for anbragte børn holder.

Hun tænker på dengang, Jørn havde været igennem de børnepsykiatriske undersøgelser i Århus. Igen kom ideen om at læse til pædagog, for her stod hun og vidste ikke nok. Hun talte med folk derinde om det, og de sagde, at den slags kunne hun ikke lære nok om på seminarium. Så hun valgte specifikke kurser og en masse litteratur.

– Mine børn siger, jeg læser hjernebøger. Og det er rigtigt, for jeg er jo nødt til at finde ud af, hvordan Jørn er skruet sammen.

Og nu gælder det om også at omslutte Mads med faglighed – foruden den nære omsorg. For Mads var kastebold i næsten et år, før han 14 måneder gammel kom i familiepleje hos Lilli og Uffe. Forældrene bestemte nemlig over aftalningen indtil da.

– Vi var bekymrede fra fødslen, men fik at vide, vi skulle blande os uden om, selv om den største viden om familien lå hos os på baggrund af samarbejdet om Jørn. Uffe og jeg holdt hinanden oppe gennem tiden med konstant ændrede aftaler.

10 dage om måneden kunne blive til flere måneder på døgnbasis eller lidt hist og lidt pist og frem og tilbage. Det lille barn var i panik. Jørn kunne ikke holde til det. Lilli og Uffe gjorde klart, at de sagde fra, hvis forvaltningen fulgte forældrenes nyeste ønske om aflastning blot hver anden weekend, nu da de havde fået ny og større lejlighed.

Det blev besluttet i løbet af en tirsdag og en onsdag, at Mads skulle i familiepleje. Mandag fik Lilli besked fra sagsbehandleren: – Hårdt at gå rundt og vente, siger Lilli og tilføjer lakonisk: – Det er et tydeligt tegn på afstanden mellem sagsbehandling og det daglige arbejde med barnet. Men på en måde fik vi vendt vores frustrationer i forbindelse med tv-arbejdet. Det hele kom op igen og var så vanvittigt at se tilbage på.

– Jeg havde det da også enormt skidt dengang.

– En sagsbehandler ser jo kun papir, men aldrig barnet eller hjemmet. Det nytter bare ikke at slå sagsbehandleren oven i hovedet. Vi skal finde ud af at tale sammen på et fælles sprog og stole på hinandens faglighed.

Lilli Bach Andersen

Jeg havde spist mig til 15 kg ekstra fedt på sidebenene. Så her ved årsskiftet besluttede jeg at være fit for fight, når den her udsendelse gik på. Jeg løbetrænede herhjemme og brugte en masse tid på fitness i Århus hos en veninde. 10 kg er væk, og det er så dejligt at lade tankerne flyve, når jeg løber. Men jeg kan da stadig tude over en dum giro 413-melodi og blive rørt over, at fremmede mennesker sender mig blomster. Og så kan jeg være ved at dø af skræk over, hvad de kan finde på inde på Socialcenter Syd.

Naturligt at dele viden

Hurtigt understreger Lilli nu, at det ikke er den tårevædede historie, der er brug for. Og hun synes måske, det er lidt mærkeligt, at Socialdemokraterne i Aarhus Stiftstidende har undskyldt over for Mads, hans forældre og plejeforældre for de første 14 dage af Mads' liv, mens Flemming Knudsen var rådmand. Og så opfordret til, at Venstre klarer resten af undskyldningen.

– Jeg har skrevet et brev til rådmand Gert Bjerregaard og fortalt, at jeg synes, det er ærgerligt, hvis denne sag bliver politisk på den måde. Det handler om at gøre det bedre i fremtiden. Og så nævner jeg lige ideen om ressourcecentre. Hans svar er, at der nedsættes et udvalg, der skal kulegrave Mads' sag i forhold til muligt lovbrud. Der kommer en redegørelse og – håber jeg, forslag om nye tiltag.

– Vi skal derhen, hvor det er naturligt for alle parter at dele viden – specielt om forældre. Der er stor forskel på svagt begavede, stofmisbrugere og fysisk-psykisk handicappede. Forældrene er nøglen til anbringelsen både før og efter, og vi skal kunne sætte os ind i, hvordan de tænker. Kan vi ikke det, putter vi vores egne følelser ind i sagen, og så kan vi ikke fatte den kæmpe afstand, der er mellem et brændende ønske om at have sit barn og så evnen til at klare det.

– Og det er nemmere at dele viden, når man sidder tæt på hinanden og udvikler et fælles sprog, som man kan gøre i et ressourcecenter. En sagsbehandler ser jo kun papir, men aldrig barnet eller hjemmet. Det nytter bare ikke at slå sagsbehandleren oven i hovedet. Vi skal finde ud af at tale sammen på et fælles sprog og stole på hinandens faglighed. Og måske kunne politikerne tænke anderledes på økonomi. Lige meget hvad man gør, så koster det. Måske kan man lige så godt gøre det bedste fra starten, siger Lilli helt begejstret ved tanken om, at alt dette kan blive virkelighed.

Og så har hun lige lyst til at slå et slag for en ensartet, faglig bund til alle familieplejere, som i dag har behandlingskrævende børn i vidt omfang. Konceptet hedder RUGO, er udviklet, afprøvet og klart til brug. Den grunduddannelse bør alle kommuner tage til sig, mener hun.

NOTER

Færre syge sparer millioner

Øget arbejdsglæde, bedre trivsel, mindre personaleudskiftning – og millioner sparet på bundlinjen. Det er de synlige gevinster i de virksomheder og offentlige organisationer, der har formået at nedbringe sygefraværet, mens statistikkerne er galopperet den modsatte vej på det omgivende arbejdsmarked. Ugebrevet Mandag Morgens kortlægning af best practice i kampen mod fraværet viser, at involvering af medarbejderne ofte er den vigtigste succesfaktor. Ledelsens engagement og tålmodighed er en anden vigtig forudsætning. Gevinsterne kan hurtigt ryge på gulvet igen, hvis ikke man fastholder et permanent fokus på området. Kilde Mandag Morgen den 5. maj 2008.

Imp

Professionshøjskoler forringer uddannelser

De pædagogstuderende kritiserer de nye professionshøjskoler, der åbnede 1. januar, for at forringe uddannelsernes kvalitet. Skolerne er en fusion mellem en række mellemlange uddannelser til for eksempel socialrådgiver eller pædagog. Den nyligt vedtagne strategiplan for Professionshøjskolen i København betyder i praksis nedlæggelse af seks pædagogseminarier i hovedstadsområdet, og PLS (Pædagogstuderendes Landsammenslutning) mener, at det vil betyde, at der uddannes færre pædagoger. PLS er utilfreds med ikke at være taget med på råd og opfatter beslutningen om nedlæggelse som økonomisk og ikke fagligt begrundet.

Imp

Børn bliver taberne i ny lov

Ekspertter advarer om, at nogle af konsekvenserne af den nye forældreansvarslov er, at statsforvaltningen venter for længe med at gribe ind i konflikter mellem skilsmisseforældre, skriver Politiken. Den nye lov understreger, at forældrene som udgangspunkt har fælles ansvar og selv skal løse deres konflikter, og loven ønsker at sætte en tyk streg under det enkelte barns rettigheder som første prioritet. Men det sker ikke altid, lyder det fra Børns Vilkår, der bakkes op af blandt andet 'Dansk Selskab til Forebyggelse af Børnemishandling og Omsorgssvig'. Forligspartierne skal i næste måned evaluere den nye lov.

Imp

Stigende fødevarer priser rammer fattige

De fattigste i Danmark har reelt fået en mindre købekraft på grund af de stigende priser på fødevarer. Det konkluderer CASA i en ny analyse: "Fødevarerpriser og lave indkomster". Rapporten konkluderer blandt andet: Husstande med lave indkomster har haft en negativ udvikling i den reelle købekraft, mens både mellemindkomster og høje indkomster har haft en positiv udvikling.

Rådet for Socialt Udsatte har bedt CASA lave undersøgelsen.

Imp

500 kroner er nok til, at du
kan *flyve mere*,
når du bliver ældre

Start din *opsparing* i dag
...små penge bliver store

Vil du se mere af verden, når du går på pension? Så er det nu, du skal gøre noget. Opret en supplerende pension hos PKA⁺. Det kræver kun

et mindre beløb om måneden, og indbetalingerne kan trækkes fra i skat. Klik ind på www.pkaplus.dk og læs mere.

PKA⁺
...mere pension

UDDANNELSE

Her er sindslidelse et plus

Efter sommerferien bliver det også muligt for nordjyder at bruge en sindslidelse i bagagen som en kompetence på CV'et. University College Nordjylland åbner plads til 18 studerende, når man til september uddanner det første hold MB'er – Medarbejdere med Brugererfaring

Af Majbritt Lund, redaktionen@sl.dk

En af fordelene ved at være medarbejder med brugererfaring er, at de kan afdratisere det at have en psykisk sygdom og skabe et nyt syn på personer med en sindslidelse. De kan være rollemodeller og give et håb om, hvor langt man kan nå, og at man godt kan få det bedre, selv om man ikke nødvendigvis bliver rask. MB'erne kan også være med til at skabe en forståelse i personalegruppen.

Sådan lyder det fra Else Hvid Jensen, der koordinerer den nye MB-uddannelse på University College Nordjylland.

Uddannelsen bliver i forvejen udbudt i Århus og København og har også været udbudt i Aalborg tidligere – det sidste som en del af et satspuljeprosjekt. Men i modsætning til satspuljeprosjektet er uddannelsen nu bygget op, så de studerende får to moduler på diplomuddannelsen – en specialiseret efteruddannelse til folk med en mellem-lang, videregående uddannelse, der kræver seks moduler i alt.

Sund refleksion

For at starte på MB-uddannelsen kræver det typisk en mellem-lang uddannelse inden for det sociale, pædagogiske eller sundhedsfaglige område. Det kræver også, at vedkommende er afklaret i forhold til deres eget sygdomsforløb, og at de har en sund refleksion over de svære situationer, de vil

komme ud i ved at vælge et arbejde, hvor de skal trække på deres egen sygdomshistorie.

– Vi er meget bevidste om, at det skal blive et godt forløb for den enkelte. Derfor har vi alle kandidater til en samtale, inden de starter. Hvis vi får ansøgninger fra nogen, der ikke har en mellem-lang uddannelse, vil vi tage dem ind til en samtale, fordi den enkelte godt kan være egnet til uddannelsen alligevel, siger hun.

Uddannelsen varer et år og er bygget op med både teori og 2 x 10 ugers praktik i socialpsykiatrien – primært på bosteder for psykisk syge. De kan også blive ansat på psykiatrisk hospital. Mange bruger uddannelsen til at komme tilbage til arbejdsmarkedet igen, efter de har haft en sindslidelse – eventuelt i et fleksjob på nedsat tid. Dog kommer enkelte tilbage på ordinære vilkår, men det er ikke et mål i sig selv.

I undervisningen gennemgår eleverne udviklingen inden for psykiatrien, hvad arbejdet kræver, og hvad det helt konkret vil sige, at de nu skal til at være på medarbejdersiden. De har også tidligere MB'ere inde og undervise i de situationer, de kan komme ud for, når de skal arbejde som MB'ere.

Klassen, der starter til september, får tilknyttet en underviser, som er uddannet socialrådgiver. Han skal dels undervise, dels have en klasselærerfunktion og være med til at sørge for, at hver især får en praktikplads, der passer til dem.

Clean narkoman

– Vi har i øjeblikket en historisk lav beskæftigelse, så hvis det skal lykkes at få BM'erne ud på arbejdsmarkedet, så er det nu. Jeg tror, at mange af dem ser det som en kæmpe anerkendelse, at de kan tage denne uddannelse, hvor deres sygdom er en kvalifikation i stedet for et stempel og noget, de skal skamme sig over. Og det er meget udviklende at have en psykisk lidelse, fortsætter hun.

Det sidste er Brian Polichinel enig i. Han er 45 år, uddannet idrætspædagog og har altid lidt af

NOTER

Brugernes BaZar for femte gang

Når det er ved at være midsommer, er det tid til 'Brugernes BaZar'. Det er ved at være en tradition, og i år er det femte gang i træk, basaren afholdes. I år er det lørdag den 14. juni i Kongens Have i Odense. Som sædvanlig er det brugerne, der styrer programmet sammen, og menuen plejer at stå på et godt mix af musik, mad, aktiviteter og taler. Det hele giver brugere, politikere, fagfolk og interesserede borgere mulighed for at mødes og udveksle erfaringer og synspunkter. I år er temaet 'Brugeren som ekspert i eget liv – fra tilskuer til deltager', og her er der både brugerhøring og paneldebat om emnet. Så mød op og deltag – som deltager eller tilskuer.

jmi

Bedre fritidsliv til udsatte børn

Med den rette opbakning fra de voksne kan udsatte børn få et godt og udviklende fritidsliv. Det betyder bedre integration i nærmiljøet og tilknytning til en eller flere voksne. Sådan lyder den måske ikke så overraskende konklusion på en undersøgelse fra SFI, som også viser, at de udsatte børn, der er anbragt i plejefamilier eller på døgninstitution generelt har større muligheder i forhold til fritidslivet. Men for børnene på døgninstitutionerne gælder det dog, at de ikke altid selv kan bestemme, hvad de kan gå til, og at de heller ikke er så godt integreret i lokalmiljøet, fordi fritidsaktiviteterne ofte foregår på institutionen.

jmi

Danskerne prioriterer velfærd højest

Ny undersøgelse, foretaget af 'Analyse Danmark' for ugebrevet A4, viser at 48 procent af danskerne ser et løft i velfærdsstatens kerneydelser som tidens vigtigste eller næstvigtigste politiske udfordring.

30 procent mener, at det er det vigtigste politiske emne overhovedet, efterfulgt af spørgsmålet om skat. Dernæst følger 'integration'.

Det er imidlertid vanskeligt direkte at drage sammenligning med en tilsvarende undersøgelse fra 2006, udført af LO, og det skyldes, at flere af spørgsmålene fra dengang er udeladt i den aktuelle analyse.

lmp

Privathospital for børn og unge

Folketingets beslutning om behandlingsgaranti for psykisk syge børn og unge har skabt grobund for, at private kan byde ind med behandlingstilbud. Den 15. maj åbnede landets første privathospital for psykisk syge børn og unge. Hospitalet hedder Hejmdal og ligger på Frederiksberg. Målgruppen er børn og unge mellem 5 og 23 år med psykiske problemer og sygdomme. De kan få ambulante behandling og blive indlagt i daghospital.

lmp

depressioner og dårligt selvværd. Derudover har han også været narkoman.

– Jeg plejer at sige, at jeg er glad for min fortid. Min uddannelse har taget 30 år, men jeg tror ikke, at jeg kunne have arbejdet som pædagog i dag, hvis jeg ikke også havde fået MB-uddannelsen. Der fik jeg nogle gode teknikker til, hvordan jeg kunne bruge mine erfaringer på mit arbejde, uden at det gik ud over mit personlige liv, siger han.

Brian Polichinel arbejder i dag i et fleksjob på Monbjerg Behandlingscenter, hvor han har en døgnvagt om ugen. Her arbejder han med narkomaner og folk med dysfunktionelle mønstre og selvmordstanker, og selv om han kan kende det hele fra sig selv, tænker han aldrig, at det er for meget.

Dem, og os mig

– Hvis det kommer for tæt på, siger jeg det enten højt, eller hvis det ikke er passende, så snakker jeg med min chef eller en anden om det bagefter. I starten tænkte jeg meget, at der var "dem og os". Men nu har jeg fået hjælp til at skille tingene ad, så nu er der "dem og os" og mig, siger han.

En opgørelse fra de seks første hold i Århus fra 2002 til 2007 viser, at 68 ud af 90 har fået et job. Tallet er muligvis endnu større, da seks ikke har ladet høre fra sig.

Og derudover lyder det fra branchen, at de er meget glade for at have MB'erne ansat. Sven Preisel var med til at etablere MB-uddannelsen i Danmark, og han beretter, at arbejdsmiljøet som regel bliver bedre, når en MB'er er på arbejdspladsen.

– Den her gruppe kan lugte dårligt arbejdsmiljø på lang afstand, og de har lært at gøre noget ved det. Derudover hører jeg, at de tit starter nogle gode debatter i personalegruppen, og at de åbner det øvrige personales øjne for, at brugerne også nogle gange har brug for at give i stedet for at modtage hjælp fra personalet hele tiden, siger han.

PENSIONSKASSEN

Høje pensioner med god samvittighed

Pensionskassen fortsætter med at udbygge sin etiske og miljømæssige profil, fremgik det på årets generalforsamling

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Pensionskassens investeringsstrategi afspejler tydeligt det markante fokus, der i disse år er på miljø og globale klimaforandringer. At tage hensyn til miljøet er imidlertid ikke fremmed for pensionskassen. Den har i de senere år

øget investeringerne i såkaldte alternative investeringer. Det er for eksempel i skov, klima- og energiteknologi og i infrastruktur.

– Det gør vi, fordi vi herved kan sprede risikoen og opnå et godt afkast på langsigtede investeringer – samtidig med, at vi tilgodeser miljøet, sagde formanden i Pensionskassens for Socialrådgivere og Socialpædagoger, regionsformand Bent Hansen, Region Midtjylland, da han aflagde beretning på årets generalforsamling.

Pensionskassen har således sammen med de øvrige pensionskasser i PKA investeret over 200 millioner kroner i infrastrukturfonden European Clean Energy, som koncentrerer sig om selskaber eller projekter inden for miljøvenlig energi som

PENSIONSKASSEN

Beskedent afkast i 2007

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

2007 har været præget af stigende renter og faldende aktiekurser i visse brancher. Det har også smittet af på pensionskassens resultat. Men alligevel har medlemmerne kunnet indkassere landets højeste kontorente på hele 7,1 procent.

Kontorenten blev sidste år fastsat ud fra pensionskassens

økonomiske status og forventninger til fremtiden

– Men 2007 blev også et år, hvor vores investeringer blev mærket af et stigende renteniveau med kursfald på en række aktiver til følge, sagde pensionskassens formand, regionsformand Bent Hansen i sin beretning på generalforsamlingen.

– Omvendt profiterede vi af de stigende renter, fordi vi dermed har udsigt til at tjene flere penge fremover, og det letter lidt på de krav, der stilles til reser-

verne. Afkastet på vores investeringer i aktier, obligationer og ejendomme blev på 2,6 procent

– Og det er efter omstændighederne tilfredsstillende med den markedsuro, der har været. Vi har dog også en række aktiver, der er købt som en form for forsikring mod faldende renter. Disse aktiver faldt sidste år, og hvis de indregnes i vores afkast, må vi samlet set notere et minus på 3,5 procent, sagde Bent Hansen.

Alligevel mener han, at vi står

med en økonomisk sund pensionskasse.

– De første måneder af 2008 har været hårde ved os, men vi har et godt apparat til at opfange signaler og dermed muligheden for at reagere i tide. Det mere beskedne resultat her i 2007 betyder dog, at vi træder lidt på bremsen med hensyn til kontorenten her i 2008. Den har vi foreløbig sat til 4 procent, sagde Bent Hansen. ■

vind- og solenergi, vandkraft, biomasse og ren kulkraft.

Et af eksemplerne er opbygningen af et solenergi-anlæg i USA. Et andet eksempel er miljøvirksomheden, Genan, hvor der sammen med de andre pensionskasser er investeret 900 millioner kroner.

– Genan producerer nye råvarer ved at genbruge gamle bildæk i nye produkter – støjdæmpende asfalt er ét af dem – men lige så vigtigt er det, at vi dermed slipper for at afbrænde brugte dæk til stor skade for miljøet, sagde Bent Hansen.

– Miljøinvesteringerne er eksempler på, at vi sætter handling bag ordene i de etiske retningslinjer, som vi sammen med jer er blevet enige om. Det gør det også, når det gælder, hvad vi vil investere i, understregede formanden.

Etik i højsædet

De etiske retningslinjer blev til i 2005 i tæt samarbejde mellem de delegerede, bestyrelsen og administrationen. Det overordnede mål var, som Bent Hansen udtrykte det, at skabe høje pensioner med god samvittighed.

Pensionskassen vil således ikke investere i virksomheder, der bryder FN's konventioner om menneske- og arbejdstagerrettigheder, miljø og korruption. Her er hjørnesteinen FN's Global Compact. Der investeres heller ikke i virksomheder, der fremstiller våben eller tobak.

PKA har også en såkaldt observationsliste, hvor firmaer kan havne, hvis de løbende kontrolleres afslører forhold, som man gerne vil kigge nærmere

Kritisk sygdom forældes ikke

Forældelsesfristet på fem år ved kritisk sygdom er afskaffet. Det oplyste pensionskassens formand Bent Hansen på generalforsamlingen.

– De nye regler har været gældende fra den 1. november 2007, og som noget ekstraordinært har vi besluttet, at reglerne er med tilbagevirkende kraft. Det vil sige, at medlemmer, der tidligere har fået afslag på erstatning ved kritisk sygdom alene på grund af forældelse, opfordres til at kontakte PKA. Han oplyste, at PKA vil gøre alt for at opsøge de medlemmer, som ændringerne er relevant for.

– Vi vil opfordre dem til på ny at søge om erstatning for kritisk sygdom, idet vi ikke uden en ansøgning har de fornødne oplysninger til at vurdere, om de har ret til udbetaling. Det har vi blandt andet sat fokus på i martsnummeret af medlemsbladet.

Man kan læse mere om kritisk sygdom på PKA's hjemmeside: www.pka.dk

kl

på. Det skete blandt andet sidste sommer, berettede Bent Hansen.

– Da kom pensionskassens investeringer i fire amerikanske medicinalvirksomheder i mediernes søgelys. Ifølge medierne blev de fire virksomheders produkter brugt af de amerikanske myndigheder til at henrette dødsdømte fanger.

– Virksomhedernes medikamenter bruges primært til mere fredelige og almindelige formål i sundhedsvæsenet – også i Danmark, for eksempel anæstesi. Det er altså ikke medicinen, der er

problemet, men den konkrete brug af medicinen i amerikanske fængsler.

Derfor kontaktede pensionskassen de fire virksomheder for at få dem til at tage afstand fra, at deres produkter bruges til den slags formål. Det lykkedes, hvad angår de tre af dem. Den fjerde virksomhed reagerede aldrig. Derfor blev aktierne i virksomheden solgt.

– Ikke på grund af produktet som sagt, men fordi vi er betænkelige ved i at investere i en virksomhed, som tydeligvis ikke ønsker en dialog med sine investorer, sagde Bent Hansen.

Kapitalfonde – godt eller skidt?

Bent Hansen var i sin beretning også inde på den megen debat, der har været om kapitalfondene, der blandt andet kritiseres for manglende værdiskabelse og for at være for lukkede.

Pensionskassen har dog ikke noget imod kapitalfondene og investerer også i dem. Det gør vi af flere årsager forklarede Bent Hansen:

– Vores erfaringer med kapitalfondene er, at de både skaber høje afkast til os og værdier i virksomhederne. Derfor forventer vi sammen med de øvrige kasser at øge investeringerne i kapitalfondene til 8,4 milliarder kroner i 2010, hvilket svarer til 6,5 procent af formuen.

– Vi skal huske, at bag kapitalfondene ligger investeringer i selskaber, der ikke er noteret på børsene. Det er altså en måde at kanalisere kapital til virksomhederne på – præcis som skiftende regeringer altid har bedt os om at gøre. Og for os er det en god måde at sprede risikoen ved disse investeringer, sagde Bent Hansen.

Han tilføjede, at pensionskasserne dog er enige i kritikken af, at kapitalfondene generelt bør være mere åbne – ikke mindst over for det øvrige samfund.

– Vi får de oplysninger, vi ønsker. Men fondene bør være mere åbne over for det øvrige samfund. For stor lukkethed skaber mistillid til fondene. Derfor har vi da også aktivt deltaget i forsøget på at få fondene til at udvikle en mere åben dialog med sine omgivelser. Og det ser ud til, at fondene har forstået dette budskab, konkluderede Bent Hansen.

Samleverer med børn kan få pension

Arveloven er blevet ændret. Det har gjort det muligt at sikre samleverer bedre end hidtil. Det har blandt andet betydning for samleverer med børn i det tilfælde, hvor den ene af parterne dør. I det tilfælde kan kravet til fælles bopæl i to år før dødsfaldet fraviges. Derfor besluttede de delegerede på generalforsamlingen i pensionskassen at ændre i pensionsvilkårene.

Det betyder, at en samlever, der har fælles bopæl med medlemmet på dødsfaldstidspunktet, og venter, har eller har haft barn sammen med medlemmet, kan modtage samleverpension ved medlemmets død, hvis samleveren er noteret i pensionskassen. For øvrige samleverer er det fortsat et krav, at medlemmet og samleveren har haft fælles bopæl i to år forud for dødsfaldet.

kl

Stiftende landsmøde af SL's faglige netværk for skolelærere ansat på døgninstitutioner Den 9.-10. september 2008, på Hotel Faaborg Fjord

Debat med repræsentanter fra SL's forretningsudvalg – workshop omkring lærernes specielle forhold: 1) løn og arbejdstid, 2) TR-struktur, 3) arbejdsmiljø, 4) samarbejde med kredsen. Valg til netværksledelse. Kvalitet i undervisningen på døgninstitutioner, oplæg v/

Lektor Søren Langager.
Foredrag med Carl Qvist Møller, Den gode historie.

Tilmeldingsfrist: Den 9. august 2008

Yderligere oplysninger og tilmelding – se www.sl.dk/kalender

1. MAJ

Pas på de offentligt ansatte

Socialpædagogernes formand Kirsten Nissen holdt i år 1. maj-talen i Vejle og benyttede lejligheden til at sende regeringen et budskab:

– Fogh-regeringen har gjort det endnu mere udfordrende at være en del af velfærdssamfundets kernetropper. Vi har en offentlig sektor, der bliver stadig mere nedslidt. Vi har overalt veje, skoler og institutioner som forfalder. Skattestop og kommunalreform har lagt et ekstremt hårdt pres på den offentlige sektor. Først og fremmest på de offentligt ansatte selv.

– Behovet for en engageret daglig indsats vokser. Men de ansattes hverdag blive mere og mere fortravlet og gør det umu-

ligt at nå den indsats, som de fagligt kan og vil gøre.

– De ansatte mangler simpelthen anerkendelse og respekt – og det får de hverken fra deres arbejdsgiver lokalt eller fra regeringen på Christiansborg. Det samlede arbejdsmiljø ligger så langt fra, hvad man burde byde ansatte, som vi dagligt betror både gamle og unge, raske som syge.

– Hvordan kan politikeren forestille sig, at de, der modtager så lidt, kan yde så meget for alle andre? Det er de offentligt ansattes indsats, der skal bidrage til at sikre, at vi fortsat kan være i front med udvikling, kreativitet og effektivitet i produktionen i det private.

– Men det har regeringen in-

det blik for. Havde de det, ville de gøre en hel anden indsats for at sikre et levende uddannelses- og forskningsmiljø og et innovativt og teknologisk udviklet erhvervsliv. Men det er også en del af den samlede indsats, at gøre noget for, at det igen bliver attraktivt og respekteret at arbejde i den offentlige sektor. Lønnen er en del af det, men det er ikke alt. Det handler om anerkendelse og respekt.

– Se, det er den danske model! Men det er en sammenhæng, som ikke er gået op for regeringen. Den sidder på hænderne på et tidspunkt med stagnerende økonomisk udvikling og en skærpet konkurrence. Vi skal i stedet være toptrimmede, hvis vi vil gøre os gældende. Og

det kræver store forandringer. Vi har brug for forandring, men det er ikke det der sker. Tværtimod oplever vi en forfærdende mangel på visioner fra den siddende regering. Nedslidning og forfald i alle ender. Intet fremadrettet som kan aftvinge de unge drive og respekt.

– Derfor er det dejligt at se, at der er grøde i oppositionen. Vi ser gode bud fra Socialdemokraterne. Vi ser et tiltagende godt samarbejde mellem S og SF. Sammen med De Radikale er de parate til at sikre et værdiskift.

Imp

UDVIKLINGSHÆMMEDE

Ungdomsuddannelsen i økonomisk klemme

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Unge udviklingshæmmede er kommet i klemme i en økonomisk strid mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, og det betyder, at de alligevel ikke får den tre-årige ungdomsuddannelse, som Folketinget sidste år besluttede, at alle unge udviklingshæmmede har ret til.

Glæden var stor, da et flertal i Folketinget vedtog, at unge udviklingshæmmede har ret til

en tre-årig uddannelse. Et længe næret ønske var endelig gået i opfyldelse, og de unge kunne fremover forvente at få en uddannelse.

Desværre er det gået, som LEV's formand, Sytter Kristensen, allerede forudså, da loven blev vedtaget. (*Socialpædagogen* nr. 11/2007). Der er simpelthen ikke penge nok til formålet.

– Jeg kan ikke se, hvordan man skal kunne stable et ordentligt indhold på benene for de midler, der er til rådighed, sagde hun dengang.

Ungdomsuddannelsen for

udviklingshæmmede hører ligesom de øvrige ungdomsuddannelser under Undervisningsministeriet, dog med den væsentlige forskel, at de bliver finansieret over satspuljen, og dermed hører de under det sociale område.

– Det siger selvfølgelig noget om, at man fra det politiske flertals side mere ser det her som et socialt tilbud end en egentlig uddannelse. Der er ingen tvivl om, at vi gerne havde set, at uddannelsen havde ligget i staten, siger Sytter Kristensen.

Da loven blev vedtaget, blev

der samtidig nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Kommunernes Landsforening, Undervisningsministeriet og Finansministeriet. Gruppens opgave var at sikre, at der blev tilført økonomiske midler til uddannelsen. Men arbejdsgruppen er gået i stå, fordi den ikke kan blive enig om, hvor mange penge kommunerne skal have tilført området. Det betyder, at mange kommuner endnu ikke er gået i gang med at tilbyde de udviklingshæmmede en uddannelse.

SATSPULJEN

Vent lidt med Det kan nytte

Af Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk

Siden *Socialpædagogen* den 7. marts bragte en artikel om, at Socialpædagogernes Landsforbund får 27 millioner kroner, som skal bruges til at puste nyt liv i det tidligere Det kan nytte-projekt, er forbundet blevet kimet og mail-et ned af interesserede sociale tilbud.

– Og det er jo glædeligt, at der er så stor interesse for at lave projekter, siger uddannelsespolitisk konsulent Torsten Erlandsen, Socialpædagogerne.

– Problemet er bare, at vi endnu ikke kan sige noget om

hvilke projekter, der kan forventes at få støtte. Senere på foråret skal vi mødes med Velfærdsministeriet for nærmere at planlægge ud fra hvilke kriterier, der skal bevilges penge. Og så kommer vi med en orientering, så interesserede kan se, hvor og hvornår de skal byde ind med projekter.

Indtil den foreligger, appellerer Torsten Erlandsen til, at man venter med at kontakte forbundet, da man ikke har mulighed for at besvare alle henvendelser.

Det er partierne bag satspuljen, der har besluttet at give penge til medarbejdere, der arbejder med svært fysisk og psykisk handicappede.

Det oprindelige Det kan nyt-

te-projekt kørte fra 1985-1991, og formålet var at kvalificere indsatsen over for personer med fysisk og psykisk funktionsnedsættelse. Dengang var der brug for udvikling af arbejdet, efter at Særforsorgen var forsvundet, og amterne havde overtaget opgaven. I dag er det også relevant at tænke i de baner, da kommunerne på grund af kommunalreformen i 2007 har overtaget en del af amternes opgaver.

Socialpædagogernes plan er, at det nye treårige Det kan nytte-projekt kommer til at indeholde:

– Etableringen af 700 udviklingsprojekter, som vil forbedre livskvaliteten for mennesker med funktionsnedsættelser

– Uddannelse af 1.200 socialpædagoger, der skal have trekvart diplomuddannelse i socialpædagogik, så de bliver rustet til deres opgave.

– Uddannelse af 25 ressourcepersoner med en masteruddannelse, som vil kunne undervise på professionshøjskoler og på de pædagogiske diplom- og grunduddannelser samt dokumentere effekten af udviklingsprojektet.

– Etablering af en organisation, bestående af politiske og administrative beslutningstagere, medarbejderne og deres faglige organisationer, som skal stå for den fortsatte udvikling og implementering.

LB-FONDEN

til ALMENVELGØRENDE FORMÅL

10. uddeling 2008

(Økonomisk støtte til enkeltpersoner, grupper og institutioner, herunder skoler)

Det er fondens primære formål at yde støtte til kulturelle, uddannelsesmæssige og/eller forskningsmæssige formål til gavn for undervisningsområdet.

Der vil blive lagt vægt på, at støtten ydes til igangværende eller påtænkte projekter, som sigter mod at skabe pædagogisk udvikling med et fremtidsorienteret perspektiv og som kan blive af betydning for mere end en enkelt institution.

Støtte til projekterings-, anlægs- eller indretningsarbejder, herunder indkøb af udstyr, bog- og softwareudgivelser samt til efteruddannelse/studierejser, gives kun såfremt disse indgår som et nødvendigt og integreret led i et iøvrigt støtteværdigt projekt af større omfang. De enkelte portioners størrelse går fra ca. 40.000 kr. til ca. 100.000 kr.

Fondsbetyrelsen har besluttet at udmelde et årets hovedtema.

En del af midlerne vil derfor i år i særlig grad tilgodese projekter, der sigter mod at øge undervisningspersonalets arbejdsglæde.

Ændringen medfører på ingen måde, at ansøgninger om andre emner udelukkes.

Ansøgningskema skal rekvireres og indsendes senest 15. september 2008 til:

LB-FONDEN
Lærerstandens Brandforsikring G/S
Farvergade 17, 1463 København K.
Tlf. 33 11 77 55 På www.lb.dk eller mail: ibt2@lb.dk

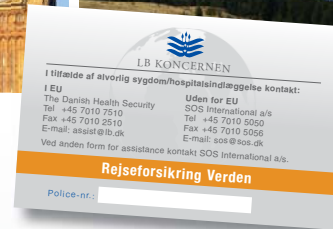
Uddeling finder sted i december 2008.

LB-Fonden til Almenvælgørende Formål er stiftet 1997 af Lærerstandens Brandforsikring G/S

Ta' på ferie med LB

Tør du rejse uden?

Fra 1. januar 2008 ophørte det offentlige med at betale både hjemtransport ved sygdom eller tilskadekomst i Europa og lægebehandling i visse lande. Derfor har LB udvidet sin dækning på Rejseforsikring Verden inkl. Afbestillingsforsikring til fortsat uændret pris. Så hvis du har tegnet eller tegner LBs rejseforsikring, kan du roligt bestille din rejse.

Før afrejse dækkes bl.a.:

- **Refusion af rejsens pris** - hvis ferierejsen må aflyses på grund af f.eks. alvorlig akut sygdom.
- **Bilferie** - ved bilferie/individuel arrangeret rejse dækkes forudbetalte, ikke refunderbare udgifter til transport og ophold i relation til rejsen.
- **Erstatningsbil ved bilferie** - hvis din bil kasko-skades kort før ferien begynder.

Under rejsen dækkes bl.a.:

- **Erstatning for ødelagte feriedage** - med indtil 45.000 kr. pr. person.
- **Sygdom og hjemtransport** - i hele verden erstattes med indtil 5 mio. kr. pr. person.
- **Dækning af selvrisko** - ved skade på lejet bil op til 20.000 kr.
- **Ved terroraktioner eller naturkatastrofer** - dækkes udgifter i forbindelse med evakuering og krisehjælp.

LBs Rejseforsikring Verden inkl. Afbestillingsforsikring dækker hele husstanden - året rundt. Forsikringen dækker alle ferie- og studierejser i hele verden - uden for Danmark i indtil 60 dage. Har du udeboende børn under 21 år, som bor alene, er de også omfattet af forsikringen.

Du kan få mere at vide om LBs Rejseforsikring Verden på www.lb.dk - her kan du bl.a. bestille forsikringen og læse forsikringsvilkårene. For at kunne bestille rejseforsikringen skal du have din Familieforsikring/Familiens Basisforsikring hos os.

LÆRERSTANDENS BRANDFORSIKRING G/S

www.lb.dk - Tlf.: 3311 7755

DEBAT

SL må igen prioritere lønkampen

Af Mik Thetmark
(Modtaget d. 22.4.2008)

I Socialpædagogen nr. 8, udtaler vores formand, Kirsten Nissen, at "det er meget glædeligt at vi har fået den opbakning vi har fået". Hun taler om SL's indgåelse af forlig med kommuner og regioner og den flg. urafstemning.

Men det må alligevel, trods de alt for få Nej-stemmer til forhandlingsresultatet, være forstemmende for Kirsten Nissen, at 30% af de afgivne stemmer signaliserer en stærk utilfredshed med forliget. De sølle 12,8% forhandlerne takkede ja til uden sværdslag, dækker ikke engang inflation og dyrtid.

Prisindekset for madvarer (og brændsel!) viser stigninger på 15-16% over et kortere tidsrum end den sidste overenskomstperiode. Dvs. at vi spises af med en reallønsnedgang, og IKKE med den historiske lønfremgang forbundsledelsen fantaserer om. Dertil kommer det meget omtalte lønefterslæb på 4%, som altså heller ikke dækkes af det, forbundstoppen kalder "rigtig, rigtig gode resultater."

Den konflikt som anderledes kampklare forbund som FOA og sygeplejerskerne o.a. valgte at føre, ville have haft langt større gennemslagskraft, hvis alle forbund under KTO var stået sammen og fast på kravet om reeele lønstigninger.

Resultatet fra konflikten på sundhedsområdet i Finland viser, at fagbevægelsen stort set kan indfri alle krav – hvis viljen er der, hvis der hersker enhed, og hvis man er villig til at anvende strejken som vores ultimative, lovlige pressionsmiddel.

Det var en nærmest historisk mulighed SL, BUPL o.a. forpassede ved at indgå forlig på arbejdsgivernes præmisser. For sjældent har der blandt organiserede offentligt ansatte været

så stor vilje til at gå i konflikt for at få rimelige krav igennem.

Istedet valgte SL's forhandlere at fortsætte kursen fra fiaskoen med Ny Løn: Eftergivenhed, kompromisser, hang til bløde (læs, billige) værdier og yderligere akademisering af uddannelsen – vel og mærke uden tilsvarende lønfremgang.

SL må af med konfliktskyheden og de akademiske fornelser og igen prioritere lønkampen. Uanset hvor dygtige pædagoger, værktødsassistenter og medhjælpere bliver, og lige meget hvor internationalt konvertibel og universitetsagtig uddannelsen bliver, er og bliver vi dårligt betalte lønarbejdere.

Det er humlen, og det burde SL's forhandlere skrive sig bag øret istedet for at sole sig i, at en assistent nu kan kalde sig socialpædagog.

Yderligere til debatten om læreres placering i SL

Af Maud Pedersen
(Modtaget d. 23.4.2008)

Om end det føles trættende for formanden, som det opleves i de svar der gives, ændrer det jo ikke ved den problematik, at en hel faggruppe, ikke føler deres medlemskab i SL optimalt/relevant.

Igennem læsning af Bo Kristiansens "Fagforeningsret", bliver det meget klart, hvorfor vi ikke føler os hjemme i SL. Jeg lånte bogen på opfordring, da jeg prøvede at få opklaret på hvilke måder vi kunne gøre op med tilhørsforholdet og eventuelt danne en egen fagforening. – Som jeg passende synes kunne hedde "Lærere på tværs". Det er jo ikke kun SL, men også andre pædagogiske fagforeninger, der fastholder de lærere, der arbejder på tværs af skoletyper.

Bo Kristiansen fremhæver alle de barrierer, der forhindrer, at det enkelte medlem føler sig

som legitimt medlem. (kapitel 8 i øvrigt).

Ved gennemgangen må jeg konstatere, at samtlige nævnte forhold gør sig gældende i forholdet lærere i SL (og sikkert på samme måde i de andre lign. fagforeninger).

Jeg nævner i flæng: Interessegforskelle, informationsforskelle, kvalifikationsforskelle, statusforskelle, ressourceforskelle og sidst og måske vigtigst: legitimitetsforskelle. B.K. forklarer, at når medlemmets muligheder for at deltage i fagforeningens aktive liv, bliver begrænsede for eksempel på grund af at medlemmet tilhører et mindretal, og at dette mindretal derfor ikke kan få eller får mulighed for at gøre deres interesser gældende, mister det sin funktionsbæredygtighed.

B.K. nævner desuden en masse foranstaltninger, der kan opløse disse forhold, og her er mange gode forslag, men ikke ét af disse findes i forholdet SL og lærerne.

Forslag som let kunne have været iværksat, men som støder på ledelsens modstand, fordi ledelsen ikke vil anerkende mindretallets problematikker.

Og her ligger grundstenen til samtlige problematikker, nemlig at ledelsen, synliggjort igennem formandens svarlæserbreve, hverken kan eller vil imødekomme lærerne. Når ledelsen, som jo netop sidder på ressourcerne, mulighederne for at skabe alternative strukturer, har adgang til informationer og formidling af disse osv. osv., ikke vil diskutere eller bare indse, at vi har et stort problem som mindretal, efterlades vi uden mulighed for at lave noget konstruktivt sammen andet end kampen, eller ingenting.

Jeg synes faktisk også at fagbladet har overset deres rolle, her kunne en belysning og formidling af disse problematikker have været på sin plads!! ??

Til Kirsten Nissen

Af Karsten Jensen
Lærer på Thorshøjgård
Ungdomshjem
(Modtaget d. 1.5.2008)

Du skrev i et tidligere indlæg, at der ville blive holdt et orienteringsmøde for blandt andet TR'ere vedr. lærernes nye arbejdstidsaftale. Hvornår finder denne orientering sted?

Som jeg læser den nye arbejdstidsaftale forstår jeg, at man i skoleåret 2008/09 benytter den "gamle" arbejdstidsaftale og først fra skoleåret 2009/10 benytter der nye arbejdstidsaftale med en omregningsfaktor til undervisningstimerne. Er det rigtigt forstået?

Ps. Det er rart at se, at der er kommet noget lærerstof i *Socialpædagogen*.

Kære Karsten Jensen

Den nuværende arbejdstidsaftale for lærere forsætter uændret i skoleåret 2008/2009, som du selv skriver. Før skoleårets begyndelse i august 2009 er kommunalbestyrelsen/regionen og den lokale kreds af Socialpædagogernes Landsforbund forpligtiget til at forhandle en lokal arbejdstidsaftale, som omfatter et pligtigt undervisningstimental samt omregningsfaktorer. Hvis man ikke lokalt kan blive enige om overgang til en lokal arbejdstidsaftale, gælder den nuværende aftale forsat.

Ved det stiftende møde for det Faglige Netværk for lærere ved døgninstitutioner med intern skole den 9. og 10. september 2008, vil der blandt andet blive orienteret om den nye arbejdstidsaftale og diskuteret hvordan vi i fællesskab skal forholde os til den nye aftale.

Venlig hilsen
Kirsten Nissen

Manglende situationsfornemmelse og svigtende sans for timing

Af Leif Lundorff

Viggo Stuckenbergs Vej 3, 1, th.
8210 Århus V

(Modtaget d. 3.5.2008)

Dette debatindlæg er forsinket pga. redaktionens krav om omskrivning til "andet sprogbrug". Et krav som jeg selv synes er ok, da jeg i mit første indlæg i væsentlig grad gav udtryk for mine umiddelbare følelser, i en noget "grov og uhøflig tone" samt at nogle af mine udtalelser kunne opfattes som "personangreb" i forhold til Kirsten.

Den d. 16. april, dagen var knap kommet i gang. Dagen var ligeledes første strejkedag, for mange offentligt ansatte. Jeg vågnede op til radioavisens nyhedsudsendelse, og hørte der allerede var splid blandt de offentlige forbund. Og resten af historien er vel ganske kendt...

Kirsten tonede frem i pressen, og hun bemærkede sig efter min mening ikke særligt kløgtigt. Kirsten udviste dels manglende situationsfornemmelse og svigtende sans for timing. Hun fremførte både usolidariske og bedrevidende udtalelser.

Usolidariske udtalelser under en strejke er ikke specielt kløgtigt. Udfaldet af en arbejdskamp, hvor offentligt ansatte er involveret, afhænger nok af mange faktorer, men i væsentlig grad af tre: sympatien i befolkningen, tiltroen til sagen blandt de strejkende, samt bredden af solidariteten fra andre forbund. En økonomiske trussel er ikke tilstede – tværtimod.

Bedrevidende udtalelser som citat: "tvivl og manglende fantasi, til at forestille sig, at de (strejkende) vil opnå noget med strejken", betragter jeg som selvopfyldende profetier. De er en hån vendt mod mange af mine gode kollegaers dømmekraft og kampiver. De er ydermere en forhånelse mod de som har/

havde valgt at kæmpe for både bedre løn og ligeløn mellem kønnene – to væsentlige krav, som fortsat må være SL's medlemmer absolut vedkommende.

Kirsten forsøgte samme dag, på SL's hjemmeside, at nedtone sine ytringer. Hun mente sig fejlciteret og hævdede i stedet hun "kun" havde givet udtryk for sin "tvivl og manglende fantasi, til at forestille sig, at de (strejkende) vil opnå noget med strejken". Et gammelt ordsprog siger; tale er sølv, men tavshed er guld – i dette tilfælde ville det have været passende at stræbe efter guld.

Det jeg beklager er, at Kirsten på vegne af forbundet og i kraft af sin valgte tillidspost som formand, benyttede en så alvorlig situation til at komme med sædvanlige arbejdsgiverudtalelser. Jeg kan ikke tro, at timingen og indholdet i disse ubrugelige udsagn billiges generelt blandt SL's medlemmer.

De strejkende har/havde mere brug for vores sympati og tror på deres sag og anstrengelser.

Kære Leif Lundorff

Som jeg også skrev i det seneste nummer af *Socialpædagogen* på debatsiden, så får man ind imellem en overraskelse når man arbejder med medier. Man bliver citeret for ting man ikke har sagt, ens citater bliver bragt i en anden sammenhæng end de var tiltænkt eller ens citater begynder at leve deres eget liv i andre sammenhænge i andre medier. Sådan var det som sagt også i sagen om FOA's og Sundhedskartellet's strejke, der begyndte midt i april. Og som du skriver, så forsøgte jeg i løbet af den første dag at redegøre for, at jeg ikke følte mig fair behandlet og korrekt citeret af Berlingske Tidende.

Jeg har aldrig udtalt, at jeg ikke ønsker, at de strejkende ville opnå deres mål. Det ville være en usolidarisk opførsel,

som er mig totalt fremmed. Der var udelukkende tale om en analyse og nøgtern betragtning af de strejkendes muligheder for at opnå målene – både med belæg i historien og den aktuelle situation.

Venlig hilsen
Kirsten Nissen

Kære Kirsten Nissen

Af Teit Würtz

(Modtaget d. 3.5.2008)

Da du (heller) ikke svarede på mit indlæg i sidste udgave af *Socialpædagogen*, forsøger jeg igen med samme indhold.

Det er en lettelse for mig, at du nævner demokrati som en arbejdsform i SL. Et demokrati er jo kendetegnet ved, at man lytter til mindretallet i højere grad end flertallet ignorerer samme. Det er jo helt utænkeligt, at lærerne nogensinde vil kunne samle flertal i hovedbestyrelsen og kongressen, da begge dele udelukkende består af pædagoger uden indsigt eller interesse i undervisningsforhold. De har jo ingen interesse i at miste de 225 læreres kontingent, da de kroner stort set kan holde en ansat kørende i SL, uden der gøres noget arbejde for lærerne. Det har jo intet med demokrati at gøre. Demokratiet skal først vise sit værd, når du modtager underskrifter fra de ca. 200 lærere, der ønsker sig ud af SL og over i DLF. Så er vi vel enige om, at SL gør hvad ca. 200 lærere indenfor området ønsker? Det er jo langt over halvdelen, da der er 225 lærere registreret i SL (og 342 der kunne være medlemmer!). Føler du dig ikke forpligtet til at handle på det? Eller mener du, at demokratiet lægger op til, at 10.000 pædagoger skal bestemme, at SL skal bliver ved at modtage kontingentet fra lærerne mod lærergruppens vilje?

Der er jo ikke nogen indly-

sende årsag til at danne et netværk for at høre lærernes mening om SL, som du skriver i dit sidste svar. Den kommer jo helt klart til udtryk via de underskrifter, jeg har. Som du senere vil erfare, er sedlen udformet, så man kan krydse af, hvor man ønsker at være organiseret – anonymt eller ej. Samtlige adspurgte har sat kryds ud for DLF og alle har valgt at skrive deres navn på sedlen. Vi har desværre ikke kunnet spørge alle, da SL ikke har været behjælpelig med at finde frem til lærerne i SL.

SYNSPUNKT

Læserbreve

Socialpædagogen er forpligtet til at optage alle læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 400 ord, svarende til cirka 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Synspunkter

Bringes efter en redaktionel vurdering. Vi optager kun synspunkter fra medlemmer og abonnenter. Synspunkter må højst fylde 1.600 ord svarende til cirka 8.000 anslag.

Læserbreve og synspunkter der bringes i bladet offentliggøres også på internettet.

Vi modtager helst indlæg pr. e-mail:

redaktionen@sl.dk, men indlæg kan også sendes til: Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
tlf. 3396 2800.

Deadline for læserbreve til nr. 11/08 er mandag den 19. maj 2008 kl. 12.00.

Karen Jespersen, den sociale lovgivning og TV2's udsendelse om Mors lille dreng

Af Ulla Blok Kristensen

I ngen har i de seneste år haft større mulighed for indflydelse på lovgivningen og håndteringen af samme, som daværende socialminister Karen Jespersen (94 til 2000) og nuværende velfærdsminister Karen Jespersen.

Det klinger derfor mere end hult, når samme Karen Jespersen går i pressen og erklærer, at nu skal der ske noget omkring børn født af forældre med ringe eller manglende forældreevne.

TV-udsendelsen om den lille dreng og forældrenes ophold på mor barn institutionen i Århus blev sendt i 98 og opfølgningen 10 år senere. Frem til 2000 hed socialministeren Karen Jespersen og også dengang blev der råbt op om, at nu skulle noget gøres.

Dengang, som nu, var der ingen lovgivningsmæssige barrierer, der gjorde, at forløbet blev som det blev. Heller ikke i dag er der noget i loven, som har forhindret at en lille dreng igen blev offer og sandsynligvis får et livslangt handicap med deraf besværligt og kompliceret liv.

TV udsendelsen dokumenterer, at svigtene er sket i behandlingen af sagen og intet steds er nævnt, at det ville have set anderledes ud, hvis lovgivningen havde været anderledes.

Plejeforældrene har tilsyneladende et forbilledligt samarbejde med drengenes mor og giver dermed børnene mulighed for den vigtige præmis i ethvert forældreliv, nemlig at kende til sine forældre og samtidig have trykke rammer at vokse op under.

Der hvor der svigtes er, at rammerne omkring udførelse af lovens bogstav simpelt hen ikke er gode nok.

Det koster penge at lave ordenligt socialt arbejde. Medarbejdere skal have uddannelse og tid.

En sagsbehandler skal ikke have sit skrivebord dynget til med tunge sociale sager og manglende tid og forudsætninger for at håndtere det.

Det er min påstand, at der ikke er ansatte i de kommunale forvaltninger, der med vilje ikke udfører deres arbejde godt nok.

Der skal være politisk vilje og økonomi til, at den ene underretning efter den anden ikke siddes overhørig.

I svære børnesager bør der

være et team af fagpersoner med specialuddannelse, som har viden og kompetence til at handle. Børnenes interesse, såvel som forældrenes skal varetages, og der skal følges op på de faglige vurderinger med handling.

Der er i dag ikke lovgivningsmæssige forhindringer for, at dette arbejde kan udføres.

Derimod er der økonomiske og tidsmæssige forhindringer, og det ville klæde såvel de kommunale myndigheder og ikke mindst den ansvarlige minister at tage det ansvar på sig og sikre, at der fremover ikke kan skrives flere artikler eller produceres flere TV udsendelser om dårligt socialt arbejde til skade for de mennesker, som rammes aller hårdest. Nemlig de socialt udsatte børn og deres familier.

Der er fagfolk nok at trække på, der er ikke mangel på viden på området, men mangel på politisk vilje til at afsætte de fornødne ressourcer, læs tid og penge til at arbejdet kan udføres ansvarligt og ordentligt. Det er ikke forældrene, der svigter børnene. Det er de sociale myndigheder.

vera

TIDSSKRIFT FOR PÆDAGOGER

Gratis abonnement til medlemmer

Socialpædagogerne og BUPL tilbyder sine medlemmer gratis abonnement på Vera. Du kan fire gange om året modtage tidsskriftet sammen med dit fagblad. Mere end 12.000 medlemmer har allerede udnyttet det nye tilbud og modtaget Vera i februar.

Også pædagogstuderende kan udnytte det nye tilbud. Kravet er at du er medlem af PLS med tilvalgt aktivt medlemskab af Socialpædagogerne eller BUPL.

Er du medlem af BUPL eller Socialpædagogerne?
SÅ NEMT ER DET: Du kan enten tilmelde dig direkte på www.vera.dk eller indsende kuponen til dit forbund.

Er du pædagogstuderende?
SÅ NEMT ER DET: Du tilmelder dig på www.vera.dk eller på www.p-l-s.dk. Studerende kan ikke anvende kuponen.

Tilmeld dig i dag og modtag det kommende nummer af Vera sammen med dit fagblad i juni

Send kuponen i dag. Eller bestil direkte på www.vera.dk

Jeg er medlem af Socialpædagogerne og tegner hermed gratis abonnement på Vera

Mit Cpr.nr: -

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr: _____ By: _____

JA, send mig også gerne elektroniske nyhedsbreve

Min e-mail: _____

Den personoplysninger indsendes afholdt og registreres kun hos Socialpædagogerne. Hvis du skriver din e-mail, accepterer du samtidig at Vera må sende nyhedsbreve til dig. De sendes af BUPL som nummer af Tidsskriftet juni 2014.

Send i kuvert til

Socialpædagogerne

Att: Medlemskab & Beskæftigelse

Brokøgevejstræde 8

1211 København K

Kravene til udvikling og dokumentation af pædagogfagets kvaliteter er større end nogensinde. Tidsskriftet Vera er fagligt udfordrende for den professionelle pædagog. Det nye Vera har mere karakter af et magasin, som formidler og belyser teorier og analyser af pædagogers praksis. Du møder artikler skrevet af forskere, pædagoger og andre, som arbejder, underviser eller forsker på det pædagogiske og sociale område. Der er interviews og reportager, som tager udgangspunkt i pædagogers arbejde, deres erfaringer og refleksioner. Vera bringer også nyt om forskning, forsøg og udviklingsarbejder. Tidsskriftet Vera er udgivet og etableret af BUPL og Socialpædagogerne i fællesskab.

Guide til... Utopia?

Af Jens Nielsen, jni@sl.dk

Tilbage i 1980 udkom på engelsk et opslagsværk over steder, der ikke findes. Det indeholder nøje og detaljerede beskrivelser af for eksempel byerne i Tolkiens Ringenes Herre – med angivelse af indbyggertal, en redegørelse for stedets historie, byens karakteristika og seværdigheder. Blandt de andre opslag er Utopia, Atlantis, Lewis Carrolls Eventyrland og Freedonia, det land, hvor Groucho Marx gør sig som diktor i en af Marx-brødrenes film...

Nu går forlaget Frydenlund og Institut for Menneskerettigheder skridtet videre med udgivelsen en rejseguide til Landet med Lige Muligheder. De fleste kender nok Turen går til...-udgivelserne, og ligheden er da også ganske slående, når man får denne guide i hånden. Opbygningen af bogen er i afsnit med hver deres farve, og der er beskrivelser af kvarterer, seværdigheder og historiske rids.

Men her hører alle ligheder så også op. For bogen er selvfølgelig – og desværre – opdigtet. Selvom Landet med Lige Muligheder – eller rettere hovedstaden i landet – på kort og i navngivning minder om København og henviser til dansk historie og danske personligheder, så er det en utopi.

Penneføreren, Ulla Søgaard Thomsen tager os med til det samfund, hvor for eksempel funktionsnedsættelser ikke er en hindring. Således ligger rådhuset i denne de lige muligheder by ud til Bank Mikkelsens Plads.

– Det er vores mål, at ingen borgere i kommunen skal føle sig diskrimineret eller marginaliseret på grund af en funktionsnedsættelse, deres køn, alder religion, etniske baggrund eller seksuelle orientering, siger formanden for Udvalget for Ligebehandling og Borgerservice.

Han hedder i øvrigt Kwame Obadele.

Et andet afsnit handler om Olaf Lauth Skolen, hvor en elev fra 1. g fortæller om de fælles forløb, der er for hans klasse og de klasser af udviklingshæmmede, der går på skolen.

– For at der kan være tale om inklusion, skal der jo også være en social integration, hvor alle er en ligeværdig del af fællesskabet, fortæller Matthias, som har været med til at planlægge forløbet.

Og sådan fortsætter guiden hele vejen med at krydshenviser til de fine ord i diverse konventioner og vise, hvordan de kunne hænge sammen med virkeligheden.

Det er byen København – ikke vendt på vrangen, men bare tilført... håb?

Rejsen til Landet med Lige Muligheder. Af Institut for Menneskerettigheder/Ulla Søgaard Thomsen. Udkommet på Bogforlaget Frydenlund 118 sider, 149 kroner.

For interesserede: Alberto Manguel og Gianni Guadalupi: The Dictionary of Imaginary Places. Forlag: Harcourt, Brace, Jovanovich. 1. udgave: 1980, 3. udgave 1999.